

KTHEMANI COPEN E TOKES QE ME PERKET

Spiro Gjickondi nga Qeparoi,
New York 2005

Kthemani copen e tokes qe me perket!

Ate copen e tokes qe ishte dhe mbetet e imja,
Ate, copen e tokes, pas se ciles
Per qindra, (Ne mos mijera!) vjet
Katragjyshet e gjyshet
Dhe prindet e mi vetull-rene
E mbajten e u mbajten
Si munden,
Me thonj e me dhembe...

Kthemani copen e tokes qe me perket!

E dua.
Ate, copen e tokes me dy rrenje ullinj,
Me dy rrenje dardhe, tre fiq e nje ftua.
Ate copen e tokes gjithë gure e shkëmbinj,
Ne Mbockez, Kallavarez, Rezebrege, Nenpirg...
Kudo qe te jete, Atje ku ka qene,
E dua.
Edhe pse e di se e vogel, sic ish,
Barkun e zbrazet s'ma mbush,
Por mallin e shpirtit tim te zhurritur
E shuan...

Kthemani copen e tokes qe me perket!

E ne se doni te dini nga ku e gjer ku,
Me ke kufizohet
Nga Jugu, Perendimi, Veriu, nga Lindja,
Mos pyesni deshmitare te reme,
As mos kerkoni tapi te shkruara rishtas
(Nga ato qe mbjellin kaos!).
Ne se vertet doni te dini nga ku e gjer ku,
Merrni kazmen, germoni, Thelle e me thelle,
Ne shtresen e pare e te dyten,
Ne shtresen e peste e te dhjete,
Deri aty ku dheu behet i kuq,
Mbrujtur me gjak neper shekuj.
Merrni kazmen, germoni,
Deri aty ku ri heshtur e klith
Ai, guri tragjik i sinorit...

Kthemani copen e tokes qe me perket!

Kam pesedhjete vjet i larguar.
Pesedhjete vjet rrenje-shkukur.

Pesedhjete vjet rrenje-dale.

Pesedhjete vjet si i verber,
Kaleroj shaluar ne tym,
Kaleroj shaluar ne mjegull.

Pesedhjete vjet qe lundroj
Ne nje det t'egersuar
Plot me ankth, E me frike ne zemer
Se ne mos u perplasha di ne shkembinj
Ne nje breg
Do perplasem pa tjeteter...

C'bera e c'shkrova
U haruan qe sot.
Haresa - Mizore
Nuk pret dot gjer neser.

Te pakten te mbjell n'ate vend
Nje ulli, Se e di qe ulliri
Do te jetoje me shekuj.

Kthemani copen e tokes qe me perket!

Sepse dua qe ne perendimin e afert
Te shkoj e te ulem aty nen ulli
Te pi nje cigare menduar...

Te vdekurit e gjalle te kujtoj,
Te haroj te gjallet e vdekur.

Te them: "Ketu dhe im ate ulej e rij..."

Te ndjej eren e thrumbes, Te kruzes, te cfakes...
Te shkermaq ne pellembe nje dege rigoni,
Te kepus nje gjethe lofate,
Ne sy te pikoj Nje pike limoni.

Te ve kembet ne te, si Anteu,
Te mar force. E ne mbremje,
Me syte drejt qiellit
Me henen e yjet te luaj,
I dehur prej afshit te ngrohete te dheut...

Kthemani copen e tokes qe me perket!

Nuk dua te besoj ne rrenimin e plote.
Nuk mund ta pranoj nje ikje per jete.
Rrokullisja pa fund Me rendon.
Tmerohem e dridhem,

E klith e rrenkoj
Sa here sjell neper mend Seremben e shkrete:
"Arberi qe pertej detit na kujton..."

Nuk dua te besoj
(Sic po thone!)
Se n'ate vend
Vec nje parim i zi paska mbetur:
"Rrembeni, o MUTËR,
Sa te mundni, me shume, rrembeni,
Se gjithë ligjet e parimet e tjera
Kane vdekur..."

Kthemani copen e tokes qe me perket!

Ndryshe do te mbetem i huaj.
I HUAJ... I HUAJ... I HUAJ...

Me i huaj im bir,
Im nip me i huaj.
Ne nje skaj te globit,
Pa te njohur e te dashurit prane,
Ne jete te jetes te humbur
Ne nje skaj te larget te globit,
As varosur, as gjalle,
Haruar...

Kthemani copen e tokes qe me perket!

Qe kur casti fundit te vije,
Kur syte te mbyll
E te nisem ne udhen ku shkuan te paret,
N'ate vend te mbulohem,
N'ate vend te ri shtrire,
Me nje gur nga te ledhit
Mbi krye...

E ne se im bir do harroje gjithcka,
Ne se humbet dashurine per gure e per njerez,
(Pasi e di se largesa ben punen e saj...)
Le te jete ai varr, per kthimin e tij, nje arsye me teper...

Kthemani copen e tokes qe me perket...!